

som det kunde synes ud fra dette Tal, thi paa Finansloven for 1919—20 er der opført et Overskud af Statsvirksomhederne paa ca. 30 Mill. Kr. — nøjagtigt 29,9 —, det vil altsaa sige et Underskud paa i alt 11 Mill. Kr. for Statsvirksomhederne. Ved December Maanedes Udgang var Statsbanernes Underskud 4,9 Millioner, Postvæsenets 5,6, men der kan ikke være Tvivl om, at disse Virksomheder vil faa større Underskud i de 3 Maaneder, der endnu er tilbage af Finansaaret, hvor stort kan jeg i Øjeblikket ikke afgøre; jeg tør heller ikke sige, om dette Tal er det sidste og endelige Tal for Underskuddets Størrelse.

Med Hensyn til den Omstændighed, at Statsvirksomhederne ikke dækker sig, vil jeg sige — og derom er alle enige, baade Oppositionspartierne og Regeringspartierne —, at det dog er nødvendigt, at man tilstræber dette. *Hvorledes* det skal ske, er det mere vanskeligt at have en fast Mening om. Hvad Statsbanerne angaar, kan det ikke nægtes, at Underskuddet for en saa stor Del beror paa Kulpriserne, at det vil være noget betænkeligt ustandselig at sætte Taksterne op. Der opføres paa Tillægsbevillingslovsforslaget som Forøgelse af Udgifterne til Kul, for selve Banen, Færgerne o. s. v., ikke mindre end 31 Mill. Kr. Hvis man altsaa kunde tænke sig — og tænke sig det kan man dog altid —, at Kulpriserne gik ned med en Trediedel, vilde Underskuddet dækkes og mere end det rimeligvis, men jeg tør naturligvis ikke sige, om dette vil ske, og der maa foretages en Overvejelse af, hvorvidt man paa Grund af et saadant Underskud atter bør gaa til en Forhøjelse af Statsbanernes Takster eller, hvad der dog maaske vilde være rigtigere, vil vente noget og se Tiden an, om der ikke skulde komme en Forbedring paa dette Punkt. Anderledes forholder det sig med Postvæsenet, hvor Underskuddet endnu ikke er forsvundet ved den ikke ringe Forøgelse, som man gav Portoen ved den sidste Postlov. Her bliver man sikkert nødt til at gaa til en Forøgelse, for hvad ellers skal egentlig kunne bevirke, at Underskuddet kan forsvinde? Om det rigtige da vil være at forhøje Lokalportoen, kan vel være tvivlsomt. Man kommer snarere til — der foretages en Undersøgelse af det i Generalpostdirektoratet paa Finansministeriets Anmodning — at maatte forhøje Landsportoen, saaledes at denne nemt vilde komme paa Højde med den nuværende Verdensporto, som man for øvrigt kan vente vil blive forhøjet om ikke lang Tid.

Overfor det Forhold, at Underskuddet paa Virksomhederne er saa betydeligt, vil jeg dog nævne, at paa Finansloven er der opført som Forøgelse af den i Statsvirksomhederne indestaaende Kapital 16,2 Mill. Kr., paa Tillægsbevillingsloven her opføres 24,7 Mill. Kr., altsaa 40,9 Mill. Kr. eller omtrent 41 Mill. Kr. Det er dog en Trøst i denne Nød, at vi samtidig kan forøge den i disse Virksomheder indestaaende Kapital, det vil sige forøge Statens Formue med 41 Mill. Kr.

Hvad Indtægtssiden angaar, er det Resultat, her foreligger, heller ikke det endelige. Der vil komme meget betydelige Beløb, baade fra de overordentlige Skatter og fra de indirekte Skatter. Finansministeriet har villet vente, til man kunde faa de sikreste mulige Resultater, og altsaa først til anden eller tredie Behandling vil det kunne gøres op, men deri ligger ogsaa, at Tillægsbevillingslovsforslaget ikke giver et virkeligt Billede af, hvorledes Finansaaret vil stille sig.

Hvad Udgifterne angaar, skal jeg fatte mig i stor Korthed. Hvad der her findes opført vedrørende §§ 11—25, er Udgifter, som jeg tør sige, alle Partier har været enige om. Det er Dyrtidsudgifter, Lønningudgifter, Genbevillingsudgifter og naturligvis en Del Smaaavgifter af dem, der som rene Administrationssager løber med paa Tillægsbevillingsloven, men jeg kan ikke tro, at nogen Post her vil give Anledning til synderlig Drøftelse, end mindre Strid paa Rigsdagen.

Paa Indenrigsministeriets Budget er opført 188 Mill. Kr. — væsentlig Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger, der følger af gældende Love, som er vedtagne af alle Rigsdagens Partier, og hvis jeg hertil føjer de Udgifter til Indenrigsministeriet, som findes paa Finanslovsforslaget, nemlig 23,2 Mill. Kr., kommer jeg til en Udgift paa Indenrigsministeriets Budget af 211,2 Mill. Kr.; men dette er jo mindre end det Tal, som baade Indenrigsministeren og jeg har anslaaet som det endelige Beløb, Indenrigsministeriet kunde komme op til, nemlig 250 Mill. Kr. De 211 Mill. Kr. betragter jeg dog heller ikke som det endelige Tal, idet der kan komme Ting til, som jeg i Øjeblikket ikke tør have nogen Mening om, hvorledes de vil paavirke dette Beløb. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de enkelte Udgifter, men kun tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg har dernæst at fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Forøgelse af Grænsegendarmeriet*. Dette Lovforslag